

levere Brændslet, men det er altsaa ikke lykkedes at gennemføre en saadan Ordning. Da den i § 12 foreslaaede Foranstaltning, som jeg har klaget over, er af en saadan Natur, at jeg ikke mener at kunne give den min Tilslutning, er det formentlig, naar man overhovedet føler et Ansvar overfor den Gerning, man har, den naturlige Konsekvens, at man maa sige: Nej, det kan jeg ikke gaa med til. Hvad jeg ikke kan gaa med til, er ikke dette, at der gennemføres en Brændselsordning, og at der fældes Brænde, men det er dette, at Arbejdsspørgsmaalet ordnes paa den i § 12 foreslaaede Maade. Og at jeg ikke kan gaa med dertil, betyder ikke mindre Samfundsfølelse fra min Side eller mindre Erkendelse af, at der i Øjeblikket er saadanne Forhold til Stede, at der maa træffes Foranstaltninger til Fremskaffelse af Brænde, tværtimod, jeg begyndte med at sige, at jeg indrømmede, at Forholdene var saaledes, at der maatte gøres noget, men jeg fandt ikke de Foranstaltninger, man vilde træffe, heldige, og hvis der var nogen som helst Stemning derfor i Tinget, vilde jeg foreslaa Lovforslaget henvist til fornyet Behandling i Udvalget, men da der selvfølgelig ikke er nogen som helst Stemning derfor, stiller jeg ikke et saadant Forslag. Naar jeg ikke kan give Lovforslaget min Tilslutning, er det ikke, fordi jeg ikke ønsker gennemført et Lovforslag, som kan skaffe Brændselmateriale frem, men det er, fordi jeg har imod at medvirke til Gennemførelsen af en Ordning som den foreslaaede.

Ordføreren (Kragh): Jeg skal ikke søge at retlede det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) med Hensyn til Opfattelsen af det formaalstjenlige i det her behandlede Lovforslag, og heller ikke skal jeg komme ind paa en Drøftelse af den Kritik, som det ærede Medlem har fremsat overfor Lovforslaget. Det er jo erkendt fra alle Sider, at Lovforslaget fremtræder som en Nødhjælp, foranlediget ved de overordentlige Forhold, vi lever under, og den mørke Fremtid, som desværre sandsynligvis er os beredt paa det Omraade, Lovforslaget omhandler, og det er alene Erkendelsen deraf, der har bragt alle Partier indenfor Udvalget til at slutte sig til den Form, Lovforslaget nu har faaet. Heller ikke skal jeg komme ind paa en Drøftelse af den Beredvillighed, hvormed, eller den Form, hvorunder det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) har medvirket i det Arbejde, som har ført

til det Resultat, vi her er naaet til, men jeg ønsker ganske kort at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem vistnok glemmer, at med Vedtagelsen af dette Lovforslag er ikke samtidig de Forhold indtraadt, som bevirker, at § 12 maa gøres effektiv. Fra alle Partiers Side — og jeg er vis paa, at det gælder vide Kredse her i Landet — nærer man den sikre Fortrøstning, at det ikke skal vise sig nødvendigt at føre de Tvangsforanstaltninger, som dette Lovforslag indeholder, ud i Livet; vi nærer det sikre Haab, at Frivillighedens Vej paa dette Omraade skal vise sig at være fyldestgørende. Men paa den anden Side maa vi naturligvis paa nærværende Tidspunkt være klare over, at hvis det ikke slaar til, og hvis andre Veje til at fremskaffe det fornødne til Opvarmning og til Anvendelse i visse Produktionsgrene i den kommende Vinter er lukkede, maa vi gribe til Foranstaltninger, der kan sikre Samfundet Brændsel i saa stort Omfang som muligt, og derfor har vi kunnet gaa med til § 12. Det bør dog, da dette Lovforslags Behandling forhaabentlig nærmer sig sin Afslutning i dette høje Ting, endnu en Gang fremhæves, at Lovforslagets Vedtagelse ikke betyder dette Tings Medlemmers Tilslutning til disse Foranstaltninger, men er Udtryk for Forhaabningen om, at de skal vise sig at være overflødige, medens man paa den anden Side selvfølgelig erkender, at de, hvis der bliver Brug for dem, da ogsaa maa tages i Brug, thi den Landsulykke, som vil blive en Følge af, at man ikke kunde fremskaffe den fornødne Brændselmængde, maa for enhver Pris undgaas.

Harald Jensen: Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) har gjort nogle Betragtninger gældende, som jeg finder Anledning til at komme lidt ind paa. Det ærede Medlem gik ud fra næsten som en Forudsætning, at de Arbejdere, der ifølge dette Lovforslag blev udskrevet, var dovne og fordrukne, og betragtede det som en Ulykke, at deres Løn blev reguleret gennem de Faktorer, som er nævnte i Lovforslaget. Jeg vil gerne protestere herimod; jeg tror, man tør sige, at der kan være daarlige Elementer saavel blandt Arbejderne som i andre Samfundsklasser, men overvejende er deres Tal ikke, og de enkelte, som vil kunne komme saadanne Steder, vil vistnok let kunne holdes indenfor visse Grænser. Jeg finder den Betragtning, som det ærede Medlem har gjort gældende her, ganske ubeføjet. Jeg